

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2398**z dnia 12 grudnia 2017 r.****zmieniająca dyrektywę 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 153 ust. 2 lit. b), w związku z art. 153 ust. 1 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/37/WE ⁽³⁾ ma na celu ochronę pracowników przed ryzykiem dla ich zdrowia i bezpieczeństwa wynikającym z narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów w miejscu pracy. Spójny poziom ochrony przed zagrożeniem związanym z czynnikami rakotwórczymi i mutagenami przewidziano w tej dyrektywie za pomocą ogólnych zasad, które pozwalają państwom członkowskim na zapewnienie spójnego stosowania minimalnych wymogów. Wiążące wartości dopuszczalne narażenia zawodowego ustalone na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych, wykonalności pod względem ekonomicznym, dogłębnej oceny skutków społeczno-ekonomicznych oraz dostępności protokołów i technik pomiaru narażenia w miejscu pracy, są ważnymi elementami ogólnych zasad ochrony pracowników, które zostały ustalone tą dyrektywą. Minimalne wymogi przewidziane w tej dyrektywie mają na celu ochronę pracowników na szczeblu unijnym. Państwa członkowskie mogą ustanawiać bardziej rygorystyczne wiążące wartości dopuszczalne narażenia zawodowego.
- (2) Wartości dopuszczalne narażenia zawodowego są częścią zarządzania ryzykiem na mocy dyrektywy 2004/37/WE. Przestrzeganie tych wartości dopuszczalnych pozostaje bez uszczerbku dla innych obowiązków pracodawców wynikających z tej dyrektywy, w szczególności ograniczania stosowania czynników rakotwórczych i mutagenów w miejscu pracy, zapobiegania narażeniu pracowników na czynniki rakotwórcze lub mutageny lub ograniczania tego narażenia, a także dla środków, które należy w tym celu wprowadzić. Środki te powinny obejmować, w zakresie w jakim jest to technicznie możliwe, zastąpienie czynnika rakotwórczego lub mutagenu substancją, mieszaniną lub procesem, które nie są niebezpieczne lub są mniej niebezpieczne dla zdrowia pracownika, stosowanie systemu zamkniętego lub inne środki mające na celu ograniczenie poziomu narażenia pracowników. W tym kontekście w razie wątpliwości należy uwzględnić zasadę ostrożności.
- (3) W przypadku większości czynników rakotwórczych oraz mutagenów nie jest naukowo możliwe określenie poziomów, poniżej których narażenie nie powoduje działań niepożądanych. Ustalanie dopuszczalnych wartości czynników rakotwórczych oraz mutagenów w miejscu pracy zgodnie z niniejszą dyrektywą nie wyklucza całkowicie ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników wynikającego z narażenia na ich działanie w miejscu pracy (ryzyko rezydualne), ale przyczynia się ono mimo wszystko do znacznego zmniejszenia ryzyka wynikającego z takiego narażenia, zgodnie z podejściem stopniowym i polegającym na wyznaczaniu celów zgodnie z dyrektywą 2004/37/WE. W przypadku pozostałych czynników rakotwórczych oraz mutagenów jest naukowo możliwe określenie poziomów, poniżej których narażenie nie powinno powodować działań niepożądanych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 487 z 28.12.2016, s. 113.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 7 grudnia 2017 r.

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 50).

- (4) Maksymalne poziomy narażenia pracowników na niektóre czynniki rakotwórcze lub mutageny zostały ustalone w postaci wartości, których zgodnie z dyrektywą 2004/37/WE nie wolno przekraczać. Należy zweryfikować te wartości dopuszczalne oraz ustalić wartości dopuszczalne dla dodatkowych czynników rakotwórczych i mutagenów.
- (5) Na podstawie sprawozdań z wdrażania przekazywanych przez państwa członkowskie co pięć lat na podstawie art. 17a dyrektywy Rady 89/391/EWG ⁽¹⁾ Komisja ma przeprowadzać oceny wdrażania ram prawnych bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym dyrektywy 2004/37/WE, oraz, w razie konieczności, poinformować odpowiednie instytucje i Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy (ACSH) o wszelkich inicjatywach na rzecz poprawy działania tych ram, w tym w razie konieczności o odpowiednich wnioskach ustawodawczych.
- (6) Wartości dopuszczalne określone w niniejszej dyrektywie powinny być w razie konieczności weryfikowane w świetle dostępnych informacji, w tym nowych danych naukowych i technicznych oraz popartych dowodami najlepszych praktyk, technik i protokołów pomiaru poziomu narażenia w miejscu pracy. Informacje te powinny, w miarę możliwości, obejmować dane dotyczące ryzyka rezydualnego dla zdrowia pracowników oraz opinie Komitetu Naukowego ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynniki Chemicznych w Pracy (SCOEL) oraz ACSH. Informacje dotyczące ryzyka rezydualnego, udostępniane publicznie na szczeblu unijnym, są cenne dla przyszłych prac w zakresie ograniczania ryzyka wynikającego z narażenia zawodowego na czynniki rakotwórcze i mutageny, w tym przez zmiany wartości dopuszczalnych określonych w niniejszej dyrektywie. Należy zachęcać do zapewnienia przejrzystości takich informacji.
- (7) W związku z brakiem spójnych danych na temat narażenia na działanie substancji, należy chronić pracowników, którzy są lub mogą być na nie narażeni, poprzez wdrożenie odpowiedniego systemu kontroli zdrowia. Jeżeli więc ocena, o której mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/37/WE, wykaże ryzyko dla zdrowia lub bezpieczeństwa, odpowiednia kontrola zdrowia pracowników powinna móc być kontynuowana po zakończeniu narażenia, po zaleceniu przez lekarza lub organ odpowiedzialny za kontrolę zdrowia. Taką kontrolę należy prowadzić zgodnie z prawem krajowym lub praktyką państw członkowskich. Należy zatem zmienić art. 14 dyrektywy 2004/37/WE, aby wszystkim zainteresowanym pracownikom zapewnić takie kontrole zdrowia.
- (8) Odpowiednie i spójne gromadzenie przez państwa członkowskie danych pochodzących od pracodawców jest niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa oraz odpowiedniej ochrony pracowników. Państwa członkowskie mają również dostarczać Komisji informacje w celu opracowywania sprawozdań z wdrażania dyrektywy 2004/37/WE. Komisja wspiera już w państwach członkowskich najlepsze praktyki w zakresie gromadzenia danych i powinna, w stosownych przypadkach, proponować dalsze usprawnienia dotyczące gromadzenia danych wymaganego na podstawie dyrektywy 2004/37/WE.
- (9) Dyrektywa 2004/37/WE nakłada na pracodawców obowiązek stosowania istniejących odpowiednich procedur do pomiaru poziomów narażenia na czynniki rakotwórcze oraz mutageny w miejscu pracy, w związku z faktem, iż SCOEL zapisał w swoich zaleceniach możliwość prowadzenia monitoringu narażenia przy wszelkich zalecanych wartościach dopuszczalnych narażenia zawodowego i wartościach biologicznych. Poprawa równoważności metod pomiaru stężenia w powietrzu czynników rakotwórczych i mutagenów w odniesieniu do wartości dopuszczalnych określonych w dyrektywie 2004/37/WE ma duże znaczenie dla wzmocnienia obowiązków, o których mowa w tej dyrektywie i zapewnienia podobnego wysokiego poziomu ochrony zdrowia pracowników oraz równych warunków działania w całej Unii.
- (10) Zmiany w załączniku III do dyrektywy 2004/37/WE przewidziane w niniejszej dyrektywie są pierwszym krokiem w dłuższym procesie jego aktualizacji. Jako następny etap tego procesu Komisja przekazała wniosek dotyczący ustalenia wartości dopuszczalnych lub notacji „skóra” w odniesieniu do siedmiu kolejnych czynników rakotwórczych. Ponadto Komisja stwierdziła w swoim komunikacie z dnia 10 stycznia 2017 r. pt. „Bezpieczniejsze i zdrowsze warunki pracy dla wszystkich – nowelizacja przepisów i polityki UE w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy”, że są przewidziane kolejne zmiany dyrektywy 2004/37/WE. Komisja powinna stale prowadzić prace nad przyszłymi aktualizacjami załącznika III do dyrektywy 2004/37/WE zgodnie z art. 16 tej dyrektywy i ustaloną praktyką. Prace te powinny prowadzić, w stosownych przypadkach, do przedstawiania wniosków dotyczących przyszłych zmian wartości dopuszczalnych określonych w dyrektywie 2004/37/WE i w niniejszej dyrektywie, a także wniosków dotyczących dodatkowych wartości dopuszczalnych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (89/391/EWG) (Dz.U. L 183 z 29.6.1989, s. 1).

- (11) W przypadku wszystkich czynników rakotwórczych i mutagenów w celu zapewnienia możliwie najlepszego poziomu ochrony konieczne jest uwzględnienie innych dróg wchłaniania, włącznie z możliwością wchłaniania przez skórę.
- (12) SCOEL pomaga Komisji w szczególności w rozpoznawaniu, ocenie i szczegółowej analizie najnowszych dostępnych danych naukowych i proponowaniu dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego w celu ochrony pracowników przed zagrożeniami chemicznymi, które to wartości mają zostać ustalone na szczeblu unijnym na podstawie dyrektywy Rady 98/24/WE⁽¹⁾ i dyrektywy 2004/37/WE. W przypadku czynników chemicznych o-toluidyny i 2-nitropropanu, w 2016 r. nie były dostępne żadne zalecenia SCOEL, wobec czego uwzględniono inne, odpowiednio wiarygodne źródła informacji naukowej będące własnością publiczną.
- (13) Wartości dopuszczalne dla chlorku winylu i pyłów drewna twardego określone w załączniku III do dyrektywy 2004/37/WE należy zweryfikować w świetle nowszych danych naukowych i technicznych. Należy dogłębnie zbadać rozróżnienie między pyłami drewna twardego i miękkiego w odniesieniu do wartości dopuszczalnych zawartych w tym załączniku zalecanych przez SCOEL i Międzynarodową Agencję Badań nad Rakiem.
- (14) Bardzo często występuje mieszane narażenie na więcej, niż jeden gatunek drewna, co komplikuje ocenę narażenia na różne gatunki drewna. Narażenie na pył drewna miękkiego i twardego jest częste wśród pracowników w Unii i może wywoływać objawy i choroby związane z układem oddechowym, przy czym najpoważniejszym skutkiem zdrowotnym jest zagrożenie nowotworami nosa i zatok przynosowych i zatokowo-nosowymi. Należy zatem wprowadzić przepis przewidujący, że jeżeli pyły drewna twardego mieszają się z innymi pyłami drzewnymi, zawarta w załączniku wartość dopuszczalna dotycząca pyłu drewna twardego powinna mieć zastosowanie do wszystkich pyłów drzewnych obecnych w tej mieszaninie.
- (15) Niektóre związki chromu (VI) spełniają kryteria klasyfikacji jako substancje rakotwórcze kategorii 1A lub 1B zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008⁽²⁾ i w związku z tym są czynnikami rakotwórczymi w rozumieniu dyrektywy 2004/37/WE. Możliwe jest ustalenie na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych wartości dopuszczalnej dla związków chromu (VI), które są czynnikami rakotwórczymi w rozumieniu dyrektywy 2004/37/WE. Należy zatem określić wartość dopuszczalną dla tych związków chromu (VI).
- (16) W odniesieniu do chromu (VI) wartość dopuszczalna $0,005 \text{ mg/m}^3$ może nie być odpowiednia, a w niektórych sektorach może być trudna do osiągnięcia w krótkim terminie. Należy zatem wprowadzić okres przejściowy, w którym zastosowanie powinna mieć wartość dopuszczalna $0,010 \text{ mg/m}^3$. W odniesieniu do konkretnej sytuacji, gdy działania w miejscu pracy dotyczą pracy obejmującej procesy spawania lub cięcia plazmowego lub podobne procesy powodujące powstawanie dymu, zastosowanie powinna mieć wartość dopuszczalna $0,025 \text{ mg/m}^3$ w okresie przejściowym, po którego upływie zastosowanie powinna mieć ogólnie obowiązująca wartość dopuszczalna $0,005 \text{ mg/m}^3$.
- (17) Niektóre ogniotrwałe włókna ceramiczne spełniają kryteria klasyfikacji jako substancje rakotwórcze (kategorii 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym są czynnikami rakotwórczymi w rozumieniu dyrektywy 2004/37/WE. Na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych, można ustalić wartość dopuszczalną dla ogniotrwałych włókien ceramicznych, które są czynnikami rakotwórczymi w rozumieniu dyrektywy 2004/37/WE. Należy zatem określić wartość dopuszczalną dla tych ogniotrwałych włókien ceramicznych.
- (18) Istnieją wystarczające dowody na rakotwórczość krzemionki krystalicznej – frakcji respirabilnej. Na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych, należy ustalić wartość dopuszczalną dla krzemionki krystalicznej – frakcji respirabilnej. Krzemionka krystaliczna- frakcja respirabilna powstająca podczas pracy nie jest ujęta w klasyfikacji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008. Należy zatem uwzględnić w załączniku I do dyrektywy 2004/37/WE prace związane z narażeniem na krzemionkę krystaliczną- frakcję respirabilną powstającą w trakcie pracy oraz ustanowić wartość dopuszczalną dla krzemionki krystalicznej – frakcji respirabilnej („frakcja respirabilna”), która powinna podlegać przeglądowi, szczególnie w związku z liczbą narażonych pracowników.

(1) Dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 131 z 5.5.1998, s. 11).

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

- (19) Wytyczne i przykłady dobrych praktyk opracowane przez Komisję, państwa członkowskie, lub partnerów społecznych lub inne inicjatywy, takie jak dialog społeczny „Porozumienie w sprawie ochrony zdrowia pracowników poprzez zapewnienie prawidłowego przetwarzania i korzystania z krzemionki krystalicznej i wyrobów z krzemionki krystalicznej” (NEPSi), są cennymi i niezbędnymi instrumentami uzupełniającymi środki regulacyjne i w szczególności wspierającymi skuteczne wdrożenie wartości dopuszczalnych i dlatego należy je dogłębnie przeanalizować. Obejmują one środki służące zapobieganiu narażeniu lub jego minimalizowaniu, takie jak stosowanie wody do ograniczania zapylenia, co w przypadku krzemionki krystalicznej – frakcji respirabilnej zapobiega jej unoszeniu się w powietrzu.
- (20) Tlenek etylenu spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja rakotwórcza (kategoria 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym jest czynnikiem rakotwórczym w rozumieniu dyrektywy 2004/37/WE. Możliwe jest ustalenie na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych wartości dopuszczalnej dla tego czynnika rakotwórczego. SCOEL stwierdził, że w przypadku tlenku etylenu istnieje możliwość znacznego wchłaniania przez skórę. Należy zatem określić wartość dopuszczalną dla tlenku etylenu i przypisać mu notację wskazującą na możliwość znacznego wchłaniania przez skórę.
- (21) 1,2-Epoksypropan spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja rakotwórcza (kategoria 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym jest czynnikiem rakotwórczym w rozumieniu dyrektywy 2004/37/WE. Możliwe jest ustalenie na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych poziomu narażenia, poniżej którego narażenie na działanie wspomnianego czynnika rakotwórczego nie powinno prowadzić do niekorzystnych skutków. Należy zatem określić taką wartość dopuszczalną dla 1,2-epoksypropanu.
- (22) Akrylamid spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja rakotwórcza (kategoria 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym jest czynnikiem rakotwórczym w rozumieniu dyrektywy 2004/37/WE. Możliwe jest ustalenie na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych wartości dopuszczalnej dla tego czynnika rakotwórczego. SCOEL stwierdził, że w przypadku akrylamidu istnieje możliwość znacznego wchłaniania przez skórę. Należy zatem określić wartość dopuszczalną dla akrylamidu i przypisać mu notację wskazującą na możliwość znacznego wchłaniania przez skórę.
- (23) 2-Nitropropan spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja rakotwórcza (kategoria 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym jest czynnikiem rakotwórczym w rozumieniu dyrektywy 2004/37/WE. Możliwe jest ustalenie na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych wartości dopuszczalnej dla tego czynnika rakotwórczego. Należy zatem określić wartość dopuszczalną dla 2-Nitropropanu.
- (24) o-Toluidyna spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja rakotwórcza (kategoria 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym jest czynnikiem rakotwórczym w rozumieniu dyrektywy 2004/37/WE. Możliwe jest ustalenie na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych wartości dopuszczalnej dla tego czynnika rakotwórczego. Należy zatem określić wartość dopuszczalną dla o-Toluidyny i przypisać jej notację wskazującą na możliwość znacznego wchłaniania przez skórę.
- (25) Buta-1,3-dien spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja rakotwórcza (kategoria 1 A) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym jest czynnikiem rakotwórczym w rozumieniu dyrektywy 2004/37/WE. Możliwe jest ustalenie na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych wartości dopuszczalnej dla tego czynnika rakotwórczego. Należy zatem określić wartość dopuszczalną dla buta-1,3-dieniu.
- (26) Hydrazyna spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja rakotwórcza (kategoria 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym jest czynnikiem rakotwórczym w rozumieniu dyrektywy 2004/37/WE. Na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych, można ustalić wartość dopuszczalną dla tego czynnika rakotwórczego. SCOEL stwierdził, że w przypadku hydrazyny istnieje możliwość znaczej absorpcji przez skórę. Należy zatem określić wartość dopuszczalną dla hydrazyny i przypisać jej notację wskazującą na możliwość znacznego wchłaniania przez skórę.
- (27) Bromoeten spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja rakotwórcza (kategoria 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym jest czynnikiem rakotwórczym w rozumieniu dyrektywy 2004/37/WE. Na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych, można ustalić wartość dopuszczalną dla tego czynnika rakotwórczego. Należy zatem określić wartość dopuszczalną dla bromoetenu.

- (28) Niniejsza dyrektywa wzmacnia ochronę zdrowia i bezpieczeństwo pracowników w ich miejscu pracy. Państwa członkowskie powinny transponować niniejszą dyrektywę do swojego prawa krajowego. Powinny one zapewnić, aby właściwe organy dysponowały wystarczającą liczbą wyszkolonego personelu i innymi środkami niezbędnymi do wykonywania ich zadań związanych z właściwym i skutecznym wdrażaniem niniejszej dyrektywy, zgodnie z prawem krajowym lub praktyką. Stosowanie niniejszej dyrektywy przez pracodawców byłoby ułatwione, gdyby dysponowali oni wskazówkami, w stosownych przypadkach, dotyczącymi tego, jak lepiej osiągać zgodność z niniejszą dyrektywą.
- (29) Komisja skonsultowała się z ACSH. Przeprowadziła także dwuetapowe konsultacje z partnerami społecznymi na poziomie Unii zgodnie z art. 154 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (30) W swoich opiniach ACSH wspomniał o okresie przeglądów wiążących dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego dotyczących kilku substancji, takich jak krzemionka krystaliczna – frakcja respirabilna, akrylamid i buta-,1,3-dien. Komisja ma uwzględnić te opinie przy ustalaniu priorytetów w odniesieniu do substancji, które mają być przedmiotem oceny naukowej.
- (31) W swojej opinii w sprawie ogniotrwałych włókien ceramicznych ACSH zgodził się z tym, że ustanowienie wiążącej dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego dla nich jest konieczne, lecz nie zdołał wypracować wspólnego stanowiska w sprawie progów. Komisja powinna zatem zachęcić ACSH do przekazania aktualnej opinii w sprawie ogniotrwałych włókien ceramicznych, aby ustalić wspólne stanowisko dotyczące wartości dopuszczalnej dla tej substancji, bez uszczerbku dla metod pracy ACSH i autonomii partnerów społecznych.
- (32) Mężczyźni i kobiety są często narażeni w miejscu pracy na działanie mieszanki substancji mogących zwiększać ryzyko dla zdrowia i działać niekorzystnie m.in. na ich układ rozrodczy, w tym również poprzez obniżanie płodności lub powodowanie niepłodności oraz wpływać negatywnie na rozwój płodu i laktację. Substancje, które działają szkodliwie na rozrodczość, są przedmiotem środków unijnych przewidujących minimalne wymogi w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, w szczególności środków, o których mowa w dyrektywie 98/24/WE i dyrektywie Rady 92/85/EWG⁽¹⁾. Te substancje reprotoksyczne, które są jednocześnie czynnikami rakotwórczymi lub mutagennymi, są objęte przepisami dyrektywy 2004/37/WE. Komisja powinna ocenić potrzebę rozszerzenia stosowania środków ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, o których mowa w dyrektywie 2004/37/WE na wszystkie substancje reprotoksyczne.
- (33) W niniejszej dyrektywie respektuje się prawa podstawowe i przestrzega się zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawo do życia oraz prawa do sprawiedliwych i właściwych warunków pracy, o których mowa odpowiednio w jej art. 2 i art. 31.
- (34) Aby skutecznie chronić pracowników, wartości dopuszczalne określone w niniejszej dyrektywie będą poddawane przeglądowi w świetle wdrażania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006⁽²⁾, w szczególności w celu uwzględnienia interakcji między wartościami dopuszczalnymi określonymi na mocy dyrektywy 2004/37/WE a pochodnymi poziomami niepowodującymi zmian w odniesieniu do niebezpiecznych substancji chemicznych wynikającymi z tego rozporządzenia.
- (35) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, jakimi są poprawa warunków pracy oraz ochrona zdrowia pracowników przed szczególnymi zagrożeniami związanymi z narażeniem na działanie czynników rakotwórczych i mutagenów, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich rozmiary i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.
- (36) Ze względu na to, że niniejsza dyrektywa dotyczy ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników w ich miejscu pracy, należy ją wdrożyć w ciągu dwóch lat od dnia jej wejścia w życie.
- (37) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2004/37/WE,

(1) Dyrektywa Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 348 z 28.11.1992, s. 1).

(2) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2004/37/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W swoich sprawozdaniach przekazywanych do Komisji na mocy art. 17a dyrektywy 89/391/EWG państwa członkowskie biorą pod uwagę informacje określone w akapicie pierwszym lit. a)–g) niniejszego artykułu.”;

2) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie ustanawiają, zgodnie z prawem krajowym lub praktyką, rozwiązania mające na celu prowadzenie odpowiedniej kontroli zdrowia tych pracowników, u których wyniki oceny, o której mowa w art. 3 ust. 2, wykazują istnienie zagrożenia dla ich zdrowia lub bezpieczeństwa. Lekarz lub właściwy organ odpowiedzialny za kontrolę zdrowia pracowników mogą wskazać, że kontrola zdrowia musi być kontynuowana po zakończeniu narażenia, tak długo, jak ich zdaniem jest to konieczne do zagwarantowania zdrowia danych pracowników.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wszystkie przypadki zachorowania na nowotwory uznane zgodnie z prawem krajowym lub praktyką za wynik zawodowego narażenia na czynniki rakotwórcze lub mutageny, zgłaszane są właściwemu organowi.

Państwa członkowskie biorą pod uwagę informacje określone w niniejszym ustępie w swoich sprawozdaniach przekazywanych Komisji na mocy art. 17a dyrektywy 89/391/EWG.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 18a

Ocena

W ramach kolejnej oceny wdrażania niniejszej dyrektywy w kontekście oceny, o której mowa w art. 17a dyrektywy 89/391/EWG, Komisja oceni również potrzebę zmiany wartości dopuszczalnej dla krzemionki krystalicznej -frakcji respirabilnej. Komisja zaproponuje w stosownych przypadkach niezbędne zmiany i modyfikacje odnoszące się do tych substancji.

Nie później niż w pierwszym kwartale 2019 r. Komisja, uwzględniając rozwój wiedzy naukowej, oceni wariant zmiany zakresu stosowania niniejszej dyrektywy polegający na włączeniu substancji reprotoksycznych. Na tej podstawie Komisja przedstawi, w stosownym przypadku i po konsultacji z partnerami społecznymi, wniosek ustawodawczy.”;

4) w załączniku I dodaje się punkt w brzmieniu:

„6. Prace związane z narażeniem na krzemionkę krystaliczną-frakcję respirabilną powstającą w trakcie pracy.”;

5) załącznik III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 17 stycznia 2020 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych środków.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst środków prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 12 grudnia 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. MAASIKAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK III

Wartości dopuszczalne i inne bezpośrednio związane przepisy (art. 16)

A. WARTOŚCI DOPUSZCZALNE NARAŻENIA ZAWODOWEGO

Nazwa czynnika	Nr WE ⁽¹⁾	Nr CAS ⁽²⁾	Wartości dopuszczalne ⁽³⁾			Notacja	Środki przejściowe
			mg/m ³ ⁽⁴⁾	Ppm ⁽⁵⁾	f/ml ⁽⁶⁾		
Pyły drewna twardego	—	—	2 ⁽⁷⁾	—	—	—	Wartość dopuszczalna: 3 mg/m ³ do dnia 17 stycznia 2023 r.
Związki chromu (VI), które są czynnikami rakotwórczymi w rozumieniu art. 2 lit. a) ppkt (i), (jako chrom)	—	—	0,005	—	—	—	Wartość dopuszczalna: 0,010 mg/m ³ do dnia 17 stycznia 2025 r. Wartość dopuszczalna: 0,025 mg/m ³ w odniesieniu do procesów spawania lub cięcia plazmowego lub podobnych procesów roboczych powodujących powstawanie dymu; do dnia 17 stycznia 2025 r.
Ogniotrwałe włókna ceramiczne które są czynnikami rakotwórczymi w rozumieniu art. 2 lit. a) ppkt (i)	—	—	—	—	0,3	—	
Krzemionka krystaliczna – frakcja respirabilna	—	—	0,1 ⁽⁸⁾	—	—	—	
Benzen	71-43-2	200-753-7	3,25	1	—	Skóra ⁽⁹⁾	
Chloroeten (chlorek winylu)	75-01-4	200-831-0	2,6	1	—	—	
Epoksyetan (tlenek etylenu)	75-21-8	200-849-9	1,8	1	—	Skóra ⁽⁹⁾	
1,2-Epoksypropan	75-56-9	200-879-2	2,4	1	—	—	
Akrylamid	79-06-1	201-173-7	0,1	—	—	Skóra ⁽⁹⁾	
2-Nitropropan	79-46-9	201-209-1	18	5	—	—	
2-Toliloina (o-toluidyna)	95-53-4	202-429-0	0,5	0,1	—	Skóra ⁽⁹⁾	

Nazwa czynnika	Nr WE ⁽¹⁾	Nr CAS ⁽²⁾	Wartości dopuszczalne ⁽³⁾			Notacja	Środki przejściowe
			mg/m ³ ⁽⁴⁾	Ppm ⁽⁵⁾	f/ml ⁽⁶⁾		
Buta-1,3-dien	106-99-0	203-450-8	2,2	1	—	—	
Hydrazyna	302-01-2	206-114-9	0,013	0,01	—	Skóra ⁽⁷⁾	
Bromoeten	593-60-2	209-800-6	4,4	1	—	—	

⁽¹⁾ Nr WE, tj. numer w Europejskim spisie istniejących substancji o znaczeniu handlowym (EINECS) lub Europejskim wykazie notyfikowanych substancji chemicznych (ELINCS) lub numer już nie polimeru (NLP) to oficjalny numer danej substancji w Unii Europejskiej, zgodnie z częścią 1.1.1.2 w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008.

⁽²⁾ Nr CAS: Numer w rejestrze Chemical Abstracts Service.

⁽³⁾ Zmierzone lub obliczone w odniesieniu do okresu referencyjnego ośmiu godzin.

⁽⁴⁾ mg/m³ = miligramy na metr sześcienny powietrza przy temperaturze 20 °C i 101,3 kPa (760 mm słupa rtęci).

⁽⁵⁾ ppm = części na milion objętościowo w powietrzu (ml/m³).

⁽⁶⁾ f/ml = włókna na mililitr.

⁽⁷⁾ Frakcja wdychalna: jeżeli pyły drewna twardego są zmieszane z innymi pyłami drewna, wartość dopuszczalna dotyczy wszystkich pyłów drewna obecnych w tej mieszaninie..

⁽⁸⁾ Frakcja respirabilna.

⁽⁹⁾ Możliwy znaczny udział narażenia skórniego w ogólnym obciążeniu ciała.

B. INNE BEZPOŚREDNIO ZWIĄZANE PRZEPISY

p.m.”